

MAIDENSPEECH

Coen Knook | Gemeenteraad Hollands Kroon

Geachte Voorzitter, college en gewaardeerde collega-raadsleden,

Jaarlijks vertel ik aan tientallen toeristen wat onze gemeente bijzonder maakt. Vandaag mag ik u iets over mijzelf vertellen en vooral over wat mij motiveert om mij in te zetten voor onze gemeente.

Mijn naam is Coen Knook. Ik ben geboren en getogen in de Wieringermeer. Samen met mijn vrouw Margriet woon, werk en onderneem ik aan de Groetweg. We hebben twee dochters, de oudste woont en werkt in Amsterdam en de jongste zal deze zomer ook het huis verlaten. Zij heeft inmiddels een starterswoning gevonden in Schagen. Natuurlijk zijn we blij voor haar, maar eerlijk gezegd hadden we haar die kans het liefst in onze eigen gemeente gegund. Dat laat direct zien hoe belangrijk het is dat wij als raad blijven werken aan voldoende woningen voor onze inwoners.

In het dagelijks leven run ik een agrarisch adviesbureau. Samen met drie collega's helpen wij agrarische klanten door ingewikkelde landelijke en Europese wet- en regelgeving te vertalen naar de praktijk. Denk aan het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid, mestwetgeving en pachtwetgeving. Het is werk waarbij je voortdurend zoekt naar oplossingen, belangen afweegt en probeert ingewikkelde materie begrijpelijk te maken. Dat zijn vaardigheden die ook in de politiek goed van pas komen.

Daarnaast exploiteren Margriet en ik een kleinschalige camperplaats op ons erf. Van maart tot en met oktober ontvangen wij gasten uit binnen- en buitenland.

Vrijwel iedere gast die aankomt, heeft geen idee waar hij precies terecht is gekomen.

Daarom nemen wij onze gasten graag mee naar onze oude paardenstal, die we hebben omgetoverd tot receptie. Daar hangt een grote kaart van de Kop van Noord-Holland. Vanaf dat moment begint eigenlijk altijd hetzelfde verhaal.

Ik vertel over de Wieringermeer. Over een polder die niet vanzelf is ontstaan, maar is gemaakt door mensen met lef, visie en doorzettingsvermogen. Margriet en ik stammen allebei af van pioniers die in de jaren dertig vanuit alle delen van Nederland naar deze kale polder kwamen om, onder regie van de overheid, een nieuwe samenleving op te bouwen.

Ik vertel ook dat wij tot 2005 het familiebedrijf aan de Tussenweg hebben voortgezet. Een akkerbouwbedrijf dat uiteindelijk plaats heeft gemaakt voor de ontwikkeling van Agriport A7, eerst

voor de glastuinbouw en later ook voor de datacenters. Ontwikkelingen die laten zien dat onze gemeente nooit heeft stilgestaan, maar zich steeds opnieuw heeft uitgevonden.

Ik vertel onze gasten dat ze op dat moment vier meter onder zeeniveau staan. Vervolgens stuur ik ze naar de Westfriese Sluis, nog geen honderd meter verderop. Daar kunnen ze prachtig zien hoe groot het hoogteverschil is tussen het oude en het nieuwe land. En natuurlijk vertel ik er dan ook bij dat daar sinds 2013 een tijdelijke noodbrug ligt. Een brug die inmiddels zo lang tijdelijk is, dat veel bezoekers denken dat hij er altijd al heeft gelegen. Dat levert steevast een glimlach op.

Ik vertel over Wieringen, het voormalige eiland dat ontstond na de voorlaatste ijstijd en waar twintig jaar geleden ontwikkelingen waren om er weer een eiland van te maken. Vanuit mijn tijd in het bestuur van LTO was dit een heftige en intensieve periode.

Ik vertel over Den Oever, over de Waddenzee, over een vers visje aan de haven. Over Anna Paulowna, waar je nog gratis kan parkeren voor een bezoek aan de Poldertuin en Hoenderdaell en natuurlijk de bollenvelden die ieder voorjaar kleur geven aan onze omgeving. En ik neem ze mee langs Kolhorn, Haringhuizen, Oude Niedorp en Winkel: de verborgen parels achter onze oudste dijk van Nederland, de Westfriese omringdijk.

Kortom: Hollands Kroon. Een gemeente die letterlijk is opgebouwd uit eiland, poldertje, dijkje, poldertje, dijkje maar vooral uit mensen die de handen uit de mouwen steken.

Het mooiste moment komt meestal een dag later.

Dan komen gasten naar mij toe met de vraag of ze nog een nachtje mogen blijven, want het blijkt dat ze nog lang niet uitgekeken zijn. Ze zijn verrast door de rust, de ruimte, de geschiedenis en de schoonheid van onze regio. Zelfs de toeristenbelasting weerhoudt hen er niet van om terug te komen.

En iedere keer denk ik: als mensen van buitenaf onze gemeente en de regio zó weten te waarderen, dan mogen wij als inwoners daar misschien nog wel trotser op zijn.

Dat gevoel van trots is precies de reden waarom ik hier vandaag sta.

Ik wil me inzetten voor een Hollands Kroon waarin ruimte blijft voor ondernemen, voor een sterke agrarische sector, voor leefbare dorpen, voor voldoende woningen voor onze jongeren en voor het behoud van alles wat onze gemeente bijzonder maakt. We mogen bouwen aan de toekomst, maar met oog voor onze geschiedenis.

Ons verhaal is bijzonder. Onze geschiedenis is bijzonder. En wij als raad kunnen samen een nieuw en mooi hoofdstuk aan dat verhaal toevoegen.

Hollands-Kroon

'Voor mekaar'

Ik zie uit naar een prettige en constructieve samenwerking met u allen.

Dank u wel.

